

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 175693 22 Kž

Novi Travnik, 21.04.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Stane Imamović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optužene V. C., zbog Teškog krivičnog djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328 stav 4. u vezi sa članom 323. stav 4. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 175693 20 K od 08.12.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 21.04.2022. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Djelimično se uvažava žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 175693 20 K od 08.12.2021. godine u odluci o utvrđenoj kazni tako da se optuženoj V. C. u izrečenoj uvjetnoj osudi utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 175693 20 K od 08.12.2021. godine optužena V. C. oglašena je krivom da je počinila Teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328 stav 4. u vezi sa članom 323. stav 4. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je optuženoj izrečena uvjetna osuda kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci i određuje rok provjeravanja u trajanju od 1 godine i 6 mjeseci. Istom presudom optužena je obavezana da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od ukupno 400,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik, s prijedlogom da se prvostepena presuda preinači na način da se optuženoj V. C. izrekne strožija krivičnopravna sankcija u skladu sa zakonom.

Optužena je, po svom braniocu B. F., advokatu iz Travnika, podnijela odgovor na žalbu tužilaštva navodeći da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve relevantne činjenice bitne za odmjeravanje kazne, te u skladu s tim pravilno odmjerio i utvrdio zapriječenu kaznu zatvora s rokom provjere. Pri tome se branilac poziva na odredbu člana 53. Krivičnog zakona Federacije BiH koja propisuje da sud može osloboditi kazne počinitelja krivičnog djela učinjenog iz nehata kad posljedica djela tako teško pogađaju učinitelja da izricanje kazne očigledno ne bi odgovaralo svrsi kažnjavanja, a što je slučaj i u ovom predmetu, jer smrt oštećene kao dugogodišnje prijateljice optužene istu tešku pogađa. Zbog toga se odgovor predlaže da se žalba tužilaštva odbije kao neosnovana.

Obzirom da je branilac u odgovoru na žalbu tražio da on i optužena budu obavješteni o sjednici vijeća to je ista održana dana 21.04.2022. godine na koju su pristupili branilac i optužena ostajući kod svih žalbenih prigovora i prijedloga uz napomenu da ni porodica oštećene nije zainteresovana za krivično gonjenje optužene, dok na sjednicu nije pristupio uredno obavješteni kantonalni tužilac u čijem odsustvu je, shodno odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana sjednica vijeća.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda i prigovora kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optužene došlo do povrede krivičnog zakona u smislu člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osporavajući pravilnost odluke o krivičnopravnoj sankciji kantonalni tužilac u svojoj žalbi prvo navodi za koje krivično djelo je optuženoj izrečena uvjetna osuda, zatim ukazuje na olakšavajuće i otežavajuće okolnosti propisane članom 49. Krivičnog zakona Federacije BiH, kao i konkretne olakšavajuće okolnosti kojima se rukovodio prvostepeni sud pri izricanju uvjetne osude, a potom žalbom ističe da je za predmetno krivično djelo propisna kazna zatvora od 1 do 8 godina, pa kada se ima u vidu da je prvostepeni sud optuženoj uvjetnom osudom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci, što znači da je kazna utvrđena ublažavanjem u smislu člana 50. i 51. Krivičnog zakona Federacije BiH, a da se isti sud pri tome ne poziva na navedene zakonske odredbe niti precizira koje su to naročito olakšavajuće okolnosti koje ukazuju da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja, onda žalba u tome vidi pogrešnu odluku o kazni, jer istaknute okolnosti koje se navode kao olakšavajuće nemaju takav intenzitet i snagu da bi se radilo o osobito olakšavajućim nego se radi o uobičajenim olakšavajućim okolnostima. Zbog toga se žalbom zaključuje da se izrečena uvjetna osuda pokazuje blagom i da se takvom mjerom upozorenja ne može postići generalna i specijalna prevencija kao propisana svrha kažnjavanja.

Uvidom u izreku i obrazloženje osporene presude tačnim i osnovanim se pokazuju prednji žalbeni prigovori koji se odnose na visinu utvrđene kazne zatvora u uvjetnoj osudi koja je optuženoj izrečena za predmetno krivično djelo. Naime, odredbom člana 328. stav 4. u vezi sa članom 323. stav 4. Krivičnog zakona Federacije BiH za predmetno krivično djelo zapriječena je kazna zatvora od jedne do osam godina. Dakle,

poseban minimum za ovo krivično djelo jeste kazna zatvora od jedne godine. To dalje znači, a kako se to i žalbom kantonalnog tužioca pravilno ističe, da je prvostepeni sud izrečenom uvjetnom osudom optuženoj utvrdio kaznu zatvora ispod tog posebnog minimuma, a u trajanju od osam mjeseci. Međutim, kako se prvostepeni sud pri tome u svojoj presudi ne poziva na odredbe člana 50. i člana 51. Krivičnog zakona Federacije BiH kojima su propisani uvjeti i granice ublažavanja kazne, te kako isti sud ni u obrazloženju ne precizira koje su to konkretne naročito olakšavajuće okolnosti koje, u smislu člana 50. tačka b) Krivičnog zakona Federacije BiH, ukazuju da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja, što se primjenjuje i prilikom utvrđivanja kazne zatvora pri izricanju uvjetne osude, onda se izrečena uvjetna osuda u dijelu koji se odnosi na utvrđenu kaznu zatvora pokazuje kao nepravilna, a žalba kantonalnog tužioca kao osnovana, pa je istu žalbu u tom dijelu bilo nužno uvažiti kao takvu i preinačiti osporenu presudu u odluci kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 godine u izrečenoj uvjetnoj osudi, dok rok provjeravanja ostaje neizmijenjen kao i ostali dio prvostepene presude.

Nasuprot tome, ovaj sud ne nalazi osnovanim žalbeni prijedlog da se optuženoj V. C. izrekne strožija sankcija za predmetno krivično djelo iz dva razloga od kojih je prvi taj da obrazloženje žalbe u tom pravcu ne sadrži niti jedan konkretan navod, jer se svi prigovori odnose na nepravilnost utvrđene kazne iz uvjetne osude, a zatim i iz razloga što se na strani optužene stiče veći broj olakšavajući okolnosti koje precizira prvostepeni sud u obrazloženju svoje odluke o krivičnopravnoj sankciji odnosno uvjetnoj osudi kao mjeri upozorenja uz činjenicu da se na strani optužene ne stiče niti jedna otežavajuća okolnost niti se na takvu okolnost ukazuje žalbom kantonalnog tužioca. Kada se uz to ima u vidu da su tačni navodi branioca optužene, da porodica oštećene nije zainteresovana za krivično gonjenje optužene, jer je iz zapisnika o saslušanju svjedoka S. G., sina oštećene N. G., sačinjenog od strane PU Travnik pod brojem 02/7-2-04-319/20 od 11.05.2020. godine, vidljivo je kako pomenuti svjedok potvrđuje da su njegova majka i optužena bile dugogodišnje prijateljice i da su se zbog toga, kao i zbog ubjeđenja da se u ovdje radi samo o nesretnom slučaju, on i njegov brat O. složili da neće krivično teretiti optuženu. Ova činjenica jeste od značaja za pravilnost primjene odredne člana 62. Krivičnog zakona Federacije BiH, na koju odredbu se pozvao prvostepeni sud pri izricanju uvjetne osude. Kod takvog stanja stvari i po nalaženju ovog suda nema osnova za izricanje strožije vrste krivičnopravne sankcije od izrečene mjere upozorenja kako se to predlaže žalbom kantonalnog tužioca.

Zbog svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

